

annab ja sedda teeb temma aastas mitto lorda;
 agga kui temma üks lord 40 lõppikad peab
 mali eest wälja andma, siis on se wägga raske?
 Misuggune sitkus on rummaluse sitkus, et ta
 lahjo armaestab, ja kaeso holetuse sisse jättab.

Perremees! nüüd kannu hoolet,
 Kõik siis linnud ommalt poolt
 Saatwad sulle met ja wahha,
 Siis ja saad jo rohkei rahha:
 Jätta wiin ja osta maali,
 Ehkita neil puhkasi saali,
 Kus nad rahhus päwad, ööd,
 Wõiwad tehha omma tööd.
 On seal praud, kaneid lahti,
 Siis nad piddawad jo wahti
 Koddo, ja ei julge wälja,
 Massafad jo tewad nalja,
 Teggewad seal palju kārra,
 Wõtawad met ja wahha ärra:
 Perreheitmist polle lota,
 Egga met ja wahha ota,
 Talwel kartwad nälgas külma,
 Wimaks olled teigist ilma:
 Mõttele järke, usso mind,
 Balgata ta tenib sind!

Wanna luud.

Keit asji Ma peäl wannaks jääb,
 Ka luud needsammad päwad näab,
 Ta kullub, laggub wimaks ka,
 Et ennam ei woi prufida!
 Se wiimne pall, mis tulli teeb,
 Se wimaks tedda ärrasööb,
 Et polle leida raaga maast,
 Üks näppo täis saab tuhka taast! —
 Kas innime' on parrem siis?
 Ei olle! taal sesamma wiis;
 Kes esmalt noor, küll wannaks jääb!
 Ja nenda ka need päwad näab:
 Muld kattab kinni temma juud,
 Siis kaub ka, kui wanna luud!

Uusu firja!

Uus noormees, kuida palju teisi ka, olli Reäri
 kuus 1865, nekrudiks sanud, kes enne sedda
 jouka perremehhe jures olli teninud. Perremees
 tulli linna sullast kuulma ja läksid mõllemad
 ühhe tuttawa sõbra kaupmehhe jure. Kui nem-
 mad seal ollid olnud ja ommad juttud ajanud,
 hakkasid minnitut teggema. Ürra miinnes, kaup-